

## НЕСРЕТНИКЪ

Замръкна скитникъ край гората  
И стъкна огънь тамъ завчасъ —  
Ей свѣтна пламъкъ въ тъмнината  
Предъ цѣвналия шипковъ храстъ.

Въ гората славей се обади.  
Засвири тихичко щурець...  
И храстътъ скитника погали —  
Разбра: страдалецъ той е клетъ.

Разбра, че никой го не чака,  
За него никой не тѣжи,  
За него нѣма родна стрѣха,  
За него майка не скърби...

Очи повдигна насълзени,  
Цѣлуна клонката съ жаръ:  
Въ свѣта и мрака тукъ невѣрни  
Едничкъ сѣти той другаръ.

ХОДИНКА П. ЗАХАРИЕВА  
ученичка, Русе

## ПРОЛѢТЬ

Отиде си снѣга —  
На птичкитъ врага.  
Отиде и студъ —  
Севернякътъ лудъ.

Засия небето,  
Зацѣвтѣ полето.  
Пѣятъ пойни птички —  
Гости тѣ на всички.

Дойдоха на ято  
Тука вечъ за лѣто,  
Да прекаратъ дни  
Въ пѣсни и игри.

МАРИЙКА РУСЕВА  
ученичка, Кърджали

## НАШАТА КОТКА

Имаме си котка  
Бѣличка и кротка,  
По цѣлъ день се свива,  
Мърка и заспива.

Сутринъ шомъ пѣкъ стане  
Игри ще захване,  
Тича и лудува,  
Навредъ тарашува.

Игра шомъ остави,  
Идва и се гали,  
Чисто се измива —  
Сладичко заспива.

АНГЕЛЪ ПЕНЕВЪ  
уч. отъ III отделение, София

## ПРОЛѢТЬ

Пролѣтниятъ вѣтъръ свири,  
Тихо ни унася...  
Изъ долчинки и баири  
Кукурякъ привтаса.

Иде съ крѣхкитъ тревници,  
Бѣли свѣщи пали;  
И пчелици, и мушици  
Вредомъ сж плѣзнали.

ДИНЧО СЕМКОВЪ  
ученикъ, Ловечъ